

**חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 43) (הוראת שעה ותיקון הפקודה),
התשנ"ז-1997***

הגדלת מכסת
הרשיונות לשנים
1993 עד 1996
והוצאת הרשיונות
- הוראת שעה

1. (א) על אף הוראת סעיף 4(א) רישה לחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 38), התשנ"ה-1995' (להלן - החוק העיקרי), מבקשים שתקופת עיסוקם העיקרי היתה כאמור בסעיף 4(ב1) לחוק העיקרי, ואשר הגישו את בקשותיהם עד למועד הקובע, ובאותו מועד נתקיימו בהם הוראות פסקאות (1) עד (4) שבסעיף 4(א) לחוק העיקרי, יהיו זכאים לקבל רשיון להפעלת מונית, אף אם כתוצאה מכך תעלה מכסת הרשיונות להפעלת מונית, לגבי השנים 1993 עד 1996, על 2000 רשיונות; לענין זה -
"עיסוק עיקרי" - עיסוק עיקרי כהגדרתו בסעיף 4(א2) לחוק העיקרי;

"המועד הקובע" - המועד הקובע כהגדרתו בסעיף 4(א2) לחוק העיקרי, שקבע המפקח על התעבורה לפי סעיף 4(א5) לאותו חוק למבקשים שתקופת עיסוקם העיקרי היתה כאמור בסעיף 4(ב1).

(ב) המפקח על התעבורה יוציא את הרשיונות להפעלת מונית בהתאם להוראות סעיף קטן (א) עד יום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998).

2. בפקודת התעבורה², בסעיף 101, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
"ד) המבקש רשיון להפעלת מונית, ישלם בעד הגשת הבקשה אגרה בסכום שיקבע שר התחבורה באישור ועדת הכלכלה של הכנסת."

3. תחילתו של סעיף 101ג(ד) לפקודת התעבורה, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, ביום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997).

יצחק לוי
שר התחבורה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז התשנ"ז (22 ביולי 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2605, מיום י' באדר ב' התשנ"ז (19 במרס 1997), עמ' 268.
² ס"ח התשנ"ה, עמ' 346 (486).
³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; התשנ"ז, עמ' 180.

חוק המאבק הלאומי בתאונות דרכים, התשנ"ז-1997*

1. מטרת חוק זה הן להגביר את הבטיחות בדרכים, לצמצם את התאונות בדרכים ולהפחית את חומרתן ולשם כך להביא לתיאום בין כל משרדי הממשלה וגופים אחרים העוסקים במאבק בתאונות הדרכים, ולהעמיד לרשות הממשלה את הכלים והאמצעים הנדרשים להשגת מטרת אלה.

2. (א) ראש הממשלה ירווח לכנסת, שלוש פעמים בשנה לפחות, על ההתקדמות בהשגת מטרת החוק.

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז התשנ"ז (22 ביולי 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2533, מיום כ' באדר התשנ"ו (11 במרס 1996), עמ' 681.